

Η ΧΙΛΙΟΒΑΣΑΝΙΣΜΕΝΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΚΗ ΓΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Από τον
Ιγνάτιο Καϊτεζίδη*

Ολοι συμφωνούμε ότι η βάση **προόδου** κάθε χώρας είναι η Παιδεία. Αυτή η θέση είναι διακηρυγμένη, μάλιστα, κάθε φορά με πολιτικές **μεγαλοστομίες** και διάθεση για ιστορικές αλλαγές πάνω στο άψυχο σώμα της ελληνικής εκπαίδευσης. Μιλάμε για την ανάγκη **σύγχρονης γνώσης**, συστημάτων εκπαίδευσης, διασύνδεσης με την αγορά εργασίας, για το σχολείο του μέλλοντος, για την **ηλεκτρονική εποχή** της μάθησης και για μια σειρά τεχνικών και συναρπαστικών όρων, οι οποίοι δημιουργούν την **προσδοκία** ότι, επιτέλους, κάτι θα αλλάξει σε αυτή τη χώρα.

Μέχρι εδώ είναι το **όνειρο**. Πάμε τώρα στην πραγματικότητα. Τι Παιδεία έχουμε; Πόσο απέχουν αυτά που **σχεδιάζουμε** από αυτά που **υλοποιούμε**;

Τα δεδομένα είναι απογοητευτικά. Από την εποχή του Καποδίστρια αλλάζουμε με κάθε κυβέρνηση το σύστημα της Παιδείας και ακόμη δεν έχουμε βρει ποιο είναι αυτό που **ταιριάζει** στους Έλληνες ή στην εποχή!

Οι νόμοι για την Παιδεία είναι **αμέτρητοι** και είναι σύμπτωμα πολιτικής παθολογίας το ότι καθένας τους φέρει ως **έπαθλο** και το όνομα του υπουργού εμπνευστή του. Κανείς επόμενος δεν συμφωνεί με το έργο του προηγούμενου.

Δεν υπάρχει η έννοια της **εθνικής συμφωνίας**

ας στην Παιδεία. Κανείς δεν γνωρίζει τι ισχύει, για ποιους και για πόσο. Νόμοι και ρυθμίσεις **αλλάζουν** χωρίς να λαμβάνουν υπόψη τις **αδικίες** που δημιουργούν. Κάθε μαθητική γενιά ξέρει μόνο το σύστημα της εποχής της - και αυτό στο **«περίπου»**.

Και κανείς Έλληνας δεν γνωρίζει ποιο θα είναι το επόμενο σύστημα.

Η παρούσα κυβέρνηση δεν μπορεί παρά να συνεχίσει την **παράδοση** των αλλαγών, προσθέτοντας τις δικές της **κακές αλλαγές** στην Παιδεία.

Αφαιρεί διδακτικές ώρες χρήσιμων μαθημάτων, αλλάζει πάλι το σύστημα εισαγωγής στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, **καταργεί** μόρια, βάζει νέους συντελεστές, ποσοστά, μαθήματα αυξημένης βαρύτητας, κάθε είδους σκέψη και επινόηση σε ένα σύστημα που είναι πάντοτε *suí generis* και βραχείας διάρκειας.

Γιατί απλά θα έρθουν και θα το αλλάξουν ο επόμενος, ο μεθεπόμενος και όλοι οι μετά από αυτόν. Και οι καλές αλλαγές, που πάντα υπάρχουν, **χάνονται** μέσα σε μια γενική υποβάθμιση της Παιδείας: με πανεπιστήμια που η εξωτερική όψη τους είναι θλιβερή, με έναν **καταστροφικό** μαθητικό και φοιτητικό συνδικαλισμό, με κακογραμμένα βιβλία, με σχολικές τσάντες που ζυγίζουν 100 **κιλά**, με συγγράμματα χιλιάδων σελίδων που δεν διαβάζει κανείς, με **«αιώνιους»** φοιτητές, με **«εθνικούς»** αγώνες για να

καταργηθεί η βάση του 10, με τον χαρακτηρισμό της αριστείας ως **ρετσινιάς** και με άλλα **πρωτότυπα** που συμβαίνουν σε αυτή την άμοιρη χώρα.

Επί 50 χρόνια δεν βρήκαμε τη λύση για ένα καλό **σύστημα εισαγωγής** στην Ανώτατη Εκπαίδευση και χρησιμοποιούμε με διάφορες **παράλλαγές** ένα σύστημα άθλιο και **εξοντωτικό** για τις παιδικές ψυχές: με θέματα εξετάσεων διφορούμενα και περίεργα, με επιβράβευση της **«παπαγαλίας»**, με αποθέωση της **παραιοπαιδείας**, με διαδικασίες που αυξάνουν ολοένα περισσότερο τη **φυγή** σε ξένα ιδιωτικά πανεπιστήμια, τα οποία έχουν πλημμυρίσει την Ελλάδα σε ένα αργόθιμο καθεστώς.

Γιατί, βλέπετε, τα **ιδιωτικά πανεπιστήμια** δεν αρμόζουν σε μια περήφανη χώρα όπως η Ελλάδα. Γιατί οι προοδευτικοί ηγέτες του σοσιαλισμού και της Αριστεράς **«εκθέτουν»** στην ιδιωτική γνώση μόνο τα παιδιά τους, επιφυλάσσοντας το **προνόμιο** της δημόσιας Παιδείας μόνο για τα παιδιά των άλλων.

Κι έτσι προχωρά η ιστορία της Παιδείας. Με καθηγητές που φεύγουν, με φοιτητές που φεύγουν, με επιστήμονες που φεύγουν, με πολιτικούς που ζουν μέσα στη **μακαριότητά** τους, κρατιστές και **ανίκανους** να αλλάξουν την προοπτική και το μέλλον χιλιάδων παιδιών και μιας ολόκληρης χώρας.

*Δήμαρχος Πυλαίας - Χορτιάτη, αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεμάτων της ΚΕΔΕ